

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ع = ۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ) ...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلیې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړی او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير با احساسه او با درده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پښواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغرو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰۱۳۹ وری

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چې رنځونه د وطن په پام کې نه وي
معلومات چې د دښمن د لاس له سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسې غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزی صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کې ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دښتو کې مو څپمې دي زه کوچی يم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چې د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چې ورته هغه
لاري ولټوي چې د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کې هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر تږي تنده پکښې ماتېدلای سې سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحی سیمې سته چې د دوبي شپږ میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینونکي پړاو کې رانغښتی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د احساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ویني ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. یوازي افغانان دي چې د دغې تباه کونکې غمیزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هیواد او وطن مرستی ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وایي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سې له دې لارې نه یوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مې تل د گران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن یم او د خپل نیمگړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنیکي نیمگړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلي پوهي او علمیت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالست او پیژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمایي، تصحیح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالستي او ادیبې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلې د هیچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلي څرگندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی څښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کور دئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وري تېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمي دي زه کوچی يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د یووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تیارې دي زه کوچی یم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مې هدیرې دي زه کوچی یم

ښخ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د میرویس مو ښې جرگې دي زه کوچی یم

پېښور مې د کور غېږه

کندهار مې د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی یم

تور ماتم د مغولیا نو

جوړ قانون د ځنگلیا نو

مخ ته نوي د سیسې دي زه کوچی یم

څوک رمې راڅخه غلا کړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی یم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کربنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه بڼو د لې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولو لې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگی ژبه ورتل م د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکل م مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړی لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مه ربان راتمه حییه ب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پایه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخـار ئـې د بـابـانـيـکـه شـمـلـه سـو
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځـنـي گـوـنـه سـو
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـې
 علميـت کـه ځـلـوې بـنـه و سـيـله سـو

زه پوهېږم ته که کړې بڼې پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼې پرېمانه

تل پر تـاد د بـنـمـانـو سـترگـي سـرې دـي
 هـره وـرځ د ظـالمـو د سـيـسـي دـي
 په تـاريخـي بـنـه څرگـنـدـه د ا بـيـان دئ
 سل په سل کې مـي د ا فـکـر د ا گـو مـان دئ
 د لسـتـونـي مـارـان هـم سـتـه پـه بـغـل کې
 دلـه دلـه د تـهـمـت وـي پـه دـر شـل کې
 تـا تـه نـا سـت دـي د بـنـمـان بـيـا پـه خـزه کې
 چـي تـه وـر ا نـه د وى بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اې پښتونه غيرتمندې په خبرو نه شل کېږي
 په عمل کې فـکـر و کـړه سـو ا لـه بـنـه حـل کېږي
 خـيـري و بـا سـئ د زړو نـه د عـقـدې خـبـري پـرېږده
 ا سـاسـي خـبـري نـو رـي د گـيـلـې خـبـري پـرېږده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه وو کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه ووييل قوي قانون دي
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يوازي بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دي
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تاناندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به خړگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه وینن یی قریب ان پری

اوس اظهارد پښتو کپری په جهان کي
عملی پېژندل کپری په بیجان کي
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې
خرگند رول یی را بن کار پری په بنه شان کي

د بن مانو ته خرگنده بنه پیغام دی
د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دی
نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی
په وروری کي ته مت مه که الو الزام دی

هدایت مور ته را کپی سید جمال الدین افغان دی
پردی ژبه زده کول یو بنه کمال ده بیجان دی
خپله ژبه هی رول بی بی کمالی ده
پورته اوره که دی پری اور په خان دی

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کپری
غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کپری
نن د چال او چال بازی خپری پری
که لاس برسی تا په خان پوری حیران کپری
سیاسی تجاران ستاناری وهی تل
په خیرن زره خرخول دی په یو آن کپری

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې دښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يوه لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ کي نسته دارمان لاري مودوي کپري
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت کپري پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنې د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزي به وي خوش حاله که ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزيـه
ثـمـره بـه يـې مـثبـتـه وـي لـايـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سو وي
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه دانارو
 مجلسونه سراجي کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلود کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـ پري
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارې پري
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارې پري
سوله راسې خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهې پري
ځيگر پرېرېده چې رنځور په ترنګ کې بيا
امانزیه ټولنه خلګ را پوهې پري
شريانونه سول کمزور په منګ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لپونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کاردی ما اوتاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکرد و وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي اندېښنواو تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لپونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لسي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې بنور بدلې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خوبنې ته هڅه کېږي
افغانې چرتونې له لوزي وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خپله کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدله
جگه پزه لوره ونه سره سالیو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایز بونډه په نکر ورو بڼاندي پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پسته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسته د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسری پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ مځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې ډېر تاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل ه دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبا کړې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر موږ ته را درومه اولس ټولنه انتظار دئ
 ټگماران دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغیار دئ
 بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
 غم د چاپه کور کې شين دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
 اوس عجبه زمانه سوه ورورد ورو پرته چرت کې نه دئ
 مرسته پرې پرېده ځني تنبتي توطئه ده د روزگار دئ
 څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کې
 انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دئ
 پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
 اما نزيه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دئ

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
 حـمـلـي وکـري پـر د مـا غـ بـانـدي چـر تـونـه
 هـر گـري مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړ پـري
 د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـپـري

را پـه يـاد کـم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونه
 پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
 کـاشـکـي خـلگ هـم بـيـنـا پـه رو بـنـايـي وای
 د عـلـمـي زده کـم و لـپـاره فـرـصـتـي وای

د پـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـته
 پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـته
 هـيـخ زړه سـوي يـي پـر و لـس پـه پـام کـي نـسـته
 خـکـه فـکـر هـلـتـه د پـر کـوي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـاره مـي د خـيـال وې پـروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـر ودرک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

تول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټولته يې وروان پريږدو لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد كې

فكر نه كړي فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولته سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړي
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړي
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړي
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړي د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سوه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوې په دوه ژبې
خیردي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړې
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـړې
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړې
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړې
ننه به دا وي چې د پوهي لاره خپل کړې
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړې
پایلي ټولي بې توښې وي فرېکار ته
امانزیه لږدي چرت وهل عادت کړې

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تېرې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضروردي
 ماچي کي تجرې به دغه ضروردي
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوی خبرې زده کړې
تحصیل وکړې خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړې خپل تر وسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخیلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه هواسو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتیا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشیتیا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بولنه واقعې لکه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یی صاحب ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 یا ډېره د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر ییاهر کار ښه سنجېدلای
 ډېر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تیرس اند زاعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
ببردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
سچ نکردند به فر داز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخربش کند امتزای بیبین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پریږدو چې ایا برابرېږي کله کله
 که مداح د یو ناپوه لاسه ځانته جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چي اورې
 بڼه سپری درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راتنه بڼه وډلې په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختیا د باندي ولاړه
امانزي ته معلومېرې کله کله

ناروي ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې را کړه سازه
تو طبیې زمزم ولولس ته
سه تری ډېر سوولسه بېگاره
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلی
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سسي
رانه ليري به پيغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پربل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زره ته عيمان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـو رنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـر زړه مـېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـو دې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخي سـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
اـمانزـيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلو
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خرابوي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک ناسی بېه سرمايه ده
افتخاری يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وړـد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژړ بـري
 خـمـره ډـېر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوړنـځ وړک پـرتـا بـا وړدئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړنـځ خـاوري حـفـاظـت کـر
 دغـه زمـوړنـځ وړک و و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـان و ي

ورسره بېرته یې وچاندان وي
 وژل کيږي بېرته مرام ته
 نن کمزوري یې و بېرته توان ته
 یې پراخه ان یې و بېرته گمان ته
 خپل لاسه خاڼه لاسه لاسه لاسه
 زما پرکې وورپدی ستمه
 څه بهرته ان لاسه لاسه لاسه لاسه
 فکري څه لاسه لاسه لاسه لاسه
 خلغې گوري و سويلې ته
 په بېرته نیت گوري جگړې ته
 ته به بېرته وينې ته تاوان ته
 هم بېرته گوري پرهارون ته
 ستا بېرته سات وي اندامون ته
 لاسه لاسه لاسه لاسه لاسه لاسه
 زما پرکې وورپدی ستمه
 زه د پلار افغان بچي يم
 مور شريدي ماته راکړي
 مور ته دواړو دي بند و دلې
 مور هغه کړو چي دوی کړي
 سددې درولاسه و سرت ته
 یې و واري و گوره بهر ته
 قرباني بېرته شېرته شېرته ته
 څه ورکېرې څه خپل پرت ته
 زما پرکې وورپدی ستمه
 احساسات د څو کسانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زمــــا پر كــــوړ پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې څر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيگان تــــه
 پــــنــــبماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 درپــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېري وي
 امــــانزی بــــه در پــــه يــــاد ســــي
 زمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغسه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی دگل ولپوني کپرل
د سحر پپه پيوستون کي
گل گللاب چي عطري پاشي
د فکرونوپه ببلون کي
د بلبل زره پپه مستي سوسو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خل ورې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکړ سرگردان وي راته بيا بيا
لا ماشوم يې د وطن مينه زده کړې
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغانې بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده تاته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگې که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتې بري
ارغندا به ستا باغونه چېرې نسته
امانزې يېم خپل باغچو ته مې زړه کې بري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پيسو دي اولسونه په ځورېږي

يويشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق ميانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د ناهلو پيسه خوړو
بېگانه لمسون يې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ويجاړوي دوی هېڅ د خدايه نه بېرېږي

بيخ ريښه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتو اوې ټوله همنه واد روشنفکر
فيصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کارېدنه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگنې پېردي پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگې هم رانده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لورې کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پېرې تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خوړې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سسه
 یا سرکښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگې د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د ښمنان ټول راتنه پانښه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې ښکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بڼه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بڼه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري بيا يد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چا چي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريخه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرناله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پراولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قاده توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندي
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تېو پوکي خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځير سو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزويني کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغوي پورته په شرس
خيانته د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پاييلي ورته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پنبېمانی وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردی تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۱۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولنه ته تگ راتگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونښـياران دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـدادی ورځـي يې نسـته بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلـم وي
خپـل د زړه وينـي بـه خوړي دوی امانزيـه
څوک چي نه کړي دغه کار يـونه هاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــري کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واري يې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزيه كار پخپري په رشـتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دی
انس او جن ستا په دیدن هـیخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په ماين کي هر څه زمور ويجاړينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننـزل دلاري بيا کـړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چي رابنځاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورتنه
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورتنه نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چې د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يې په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چې عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چې کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت افغانستان زما
مناسب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او ازراو بسا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو كې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر كې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي كې چې بهار سو

څوك ژړا كړي د بېلتون څخه نالېږي
 څوك غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن كې
 زرونه ډېر په واويلا نه كرارېږي

لېونيان د عشق خبر نه وي له ځانه
 چې يخنې سې د خاټول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي كېږي
 داسې برېښي زرونه ډك وي له فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونې سې
 بل د مينې په اړمان كې سپلنې سې
 څوك مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سې

كه د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزيه كه خبردوي د حال سوي
خپل سرونه ټكي وي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کرم
مسافر خمه و مره خواري کرم
ننه پنه فکرد قصه رويم
خه لرم پر پر بنيدويم
لوی خن تن ته عاجزي کرم
سيم اوزر ننه جدي بدایي کرم
زه ممنون يي د پير زويم
احسان مندد و سويلويم
ژوند کي د پره خوشحالي کرم
امانزي يي باوري کرم
د بنه ژوند پنه تيريدويم
چيري خو بن هلته په شپوويم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ســتــا پــر مــخ اوبنــکي بــه پــري
 لــونــد گــر بــر وــان دــي مــعــل و مــپــري
 پــه طــيــعــت خــرــاب خــرــاب ســوم
 پــر زړــگــي کــبــاب کــبــاب ســوم
 پــه لــيــد و تــرــاب تــرــاب ســوم
 چــي بــغــاري پور تــه کــه پــري

د غــرــيــب ســوي نــاري دــي
 د ظــلــم نــو ســلــســلــي دــي
 خــپــرې ســوي تــار يکې دــي
 وړخ پــه وړخ چــغــي جــگــې پــري

د افــغــان بچــي تــه گــوره
 د رــبــد رــه گــور بــه گــوره
 غــرــيــبــان ســول بــي لــه کــوره
 يــو پــه بــل بــانــدي خــوړ پــري

وړتــه گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغــمــو کــي کــريــاب ســوم

لور احساس ورتنه نواب سوم
زړه مومي وسوخي ويلې پري

دېر بېرحمه ظالم ان دي
لشخ بې وزلي يتيمنان دي
گير پرېه جنگ کي افغانان دي
هرگرې وينې تي تويې پري

لامرگ ژوبله سوله سخته
لر فرصت لرو لوه وخته
وضع دېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژرې پري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککړی دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځواني دي برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دي ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېري زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هر هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پر نيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي د هـد فـلاره روا کـړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالرو شپه او ورځ څنگه سببا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښنو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کـړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خداييه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبني نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مينه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بي علمه په پيسو ورائيول کېري
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مينه که خرڅه په ډالرسي
فرمانداره د بنمن زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملامت دکو مور مورپک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

ســوه تودووخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يي د زړه لته تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاییدل ښه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل ودرخېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هر باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دې ووه د مینې درو مې خاموشي ته
 تاریکه کي زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور وتلی په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چي ده د ف په رسېدو سو
 د شپونکي شپې بې کله تر غوړو سي
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کي خیال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنای مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چي په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
نذرانې د مينې وېشي عنديب په جگړو غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامي سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زېدي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انگېزه ورتنه پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راتنه روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرگ ژوبلې انگیزې بنه هویدا کړې
 د گروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلي ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راتنه رنځا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راتنه بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځا سوه په ښکاره ښه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه ښه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول ښاخونه د څپو په توپانو کي
 يا به ښه فرصت پيدا سو سړي غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کېر کېر امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

دہ پر عمر

یو سہری سو پہ زاریو خدای تعالیٰ تہ
 ہیلہ مند سو د او برد ژوند خبشتن تعالیٰ تہ
 مہربان سو پپر خالق چہی مراد دی وایہ
 دہہ مخ تہہ د سبب ونہی وی لہہ ورایہ
 دی یوہ ونہی تہہ گہوری پہہ گفتار سو
 لاس یہی پورتہ پہہ دعا او پہہ اظہار سو
 عمر غہ و ارم دہی ونہی دہ برگونہ و
 پانہی دہہری خہرہ دلہی تہہ زرگونہ و
 ورتہ راغلہہ ملایکہ پہہ جواب کہی
 امکان نہستہ پہہ زرو کالہہ پہہ جواب کہی

یو خہل بیادہی پہہ اظہار د خہل سوال سو
 د مہو پہہ اندازہ ورتہ پہہ خیال سو
 مہی دہہری تہہ سو و پہہ خہرہ دلہی
 جواب راغلہہی د امکانہہ دہہ وتلہی
 دی پہہ فکرا و زاریو پہہ دعا سو
 اللہ را کہری خہومرہ ستاسہی پہہ مرضا سو
 ملایکہ ورتہہ وویہل سہری تہہ
 د اللہ فرمان دہی تہہ ول تہہ واورہ بیخہی تہہ

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د ميني هوسۍ

زما د ميني هوسۍ منځ پر بيا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بي رحمو
ناچارو وه ترک د ميني په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو ميره مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بي وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزيه په توکل کي ټول عيان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه تشه لا تشه تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـد ر و پ و ه
رانـه و لـاړه بـيرتـه کـلـه ر ا سـتـنـږي
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـرـادـي
هـد ف يـو و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـا ر ي سـمـږي
کـه و يـجـاړه خـيـال مـصـر و ف پـر بـه هـو د و ي
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـانـي پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي ا مـانـز يـه
چـي هـو نـبـيـا ر يـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زما ننه واوره په خبرو ننه شل کپېرې
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پر جگړو پول پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنډه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشيتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربې دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پرابلمونه
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې ننه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بنه غور وکړئ
بې تصمېمه پنبې پمانې هم به نور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سو دې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړدئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پولسه ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی نیم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پس راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تور د ظلم غوړېدلي نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بناد ډکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلوننه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نړېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويي تبلي کړولي يېم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شاننه
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېرېږي چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غښتلي ته حیب کړې
امانزی په امید کړي چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاوخوا جگ دېوالونه
په دې پروپورتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دېر اوږده لوی باركونه
پكښې جوړه لوی وينگوننه
دېر برباره دهلېزوننه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوس پښه دروازې وې
غټ قلفان په څرېدلنه
هر قردم كښي وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای له پاره
تول بنديان ناسته و بېكاره
انساني حقوق پايمهال وه
د چرخي پله په زندان كې

يـــــــو تـــــــشـــــــنـــــــا بـــــــد اودا ســـــــه و و
 دروازه پکښه کې کـــــــي نـــــــه و ه
 نيمـــــــه و رځ بـــــــه انتظـــــــار وې
 پـــــــه مـــــــوســـــــم کـــــــي د ســـــــره ژمـــــــي
 خـــــــا طـــــــرې وې د مرگـــــــو وني
 هلته و ه لـــــــوی قـــــــطار و نه
 پـــــــه ســـــــاعتو و ه نوبتو نـــــــه
 هـــــــره و رځ بـــــــه و ه عرضـــــــونه
 زنـــــــداني دموکراســـــــي و ه
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 خلـــــــگ رېږد پـــــــدل د يـــــــخـــــــه
 دلـــــــســـــــوزي خـــــــو و بېخـــــــي نـــــــه و ه
 کړکـــــــي تـــــــولي پـــــــنجـــــــره وې
 خـــــــو هينـــــــداري مـــــــاتي ســـــــوي
 شـــــــاو خوا پـــــــه هـــــــرا طـــــــاق کـــــــي
 ډـــــــر واره و ه کلکينونـــــــه
 هغـــــــه خـــــــوک چـــــــي دا طـــــــراف و ه
 هـــــــمپـــــــشـــــــه لـــــــوی پـــــــرا بلـــــــمـــــــونـــــــه
 پـــــــه قـــــــدرت کـــــــي خـــــــو د خوا هـــــــان و ه
 بـــــــي انصـــــــافه ظالمـــــــان و ه
 خـــــــپـــــــل اولـــــــس تـــــــه د بـــــــنـــــــمان و ه
 تـــــــول د خـــــــاد کـــــــثيـــــــف ســـــــيـــــــم و و
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 د دوبيـــــــي پـــــــه گرمـــــــي کـــــــي
 د خولـــــــو دربانـــــــدي چـــــــو و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف يوه گناه زما وه
 چا پلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غټ بلدينگونې
 هر ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سته
 نه بازخواست ته کم مهال سته
 جوال په شاد سترگو حال سته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل لڼه خانې به بې خبره
 پردی لومړه کې راگيرسي
 دوسيه سې ورتنه جوړه
 اقرار او خلی تي ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خځنه بېشان دئ
 نه عا دل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخه ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دې ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې ازخمې بې په پوسې تي
 په هفتو بېدار خو ابې وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 د غسه څه رنځگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملې زعمې لې په پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كالې
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خې لاص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتې وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتيزه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحريرو کې
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسير کې

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبير کې

غارګۍ د مينې خپل وطن ته ورکړې
يا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصير کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې د ولايه په زخمو کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګير کې

کلمات د پېرزوينې سوره ګنې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقرير کې

درک د عقل چې پر لار د غايبې درومي
په ليکلو روحيات سې په تغير کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅي ناملرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شمين چمن کي د گلزار غوتۍ لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوزوننه د زرگي مې غواړي وکړي پروازوننه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته ناملرادي زرگي رانښاد کړي
امانزیه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تراخـره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه خو مره مهر بان یی زه دي بوتلمه مکه مکی ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هـیخ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چې د نفلو په درېدو وم
چې راوینس سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېر ومه حیرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکی به بیادیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلگ خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بي لاهه خانه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه روکي معلوم پري
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري پري

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماز زهرجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترگي په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلونکو نغوته د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسوي د بلبلو
امانزی به د خونبویو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربیګني ده یو تر بله وارثه کې د پوره نغبتی د بنیمنی ده یو تر بله یو چی لړپه کېده مور سی د بل سترګی باندي سرې وي همپشه دغه قصې دي خوابدي ده یو تر بله پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې قناعت په منځ کې نسته خواشیني ده یو تر بله چي منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله د خبرو چي وارورسي درچه به کړي غت غرونه امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه ر کم سو
 بسې غوري ده تور ماتم سو
 نفاق هر کورت ته رسېږي
 راتنه جوړه تربگنې سو
 د سر خوږم خوږم خوږم سو
 زړه پرېشان ورتنه سو لېږي
 هيلسه خسه سو د پلرونو
 پسه ميرا رات وه د نيکونو
 توجه نه ورتنه کپېږي
 مور مسؤل د حفاظت سو
 خپل د خاوري په عزت سو
 په غيږت پرته له کپېږي
 پېرزوينه وه هر کله
 مرسته ولاړه سو تر بله
 تهممت خپل ورو ته جوړېږي
 ته دا ولي بسې پروا سو
 نن دي خپل کورت ته بلا سو
 ته اول لس دي په خوږېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 هديرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فريکاري نن په کمين کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷-۲۰۱۱

گل

سحرگاہ په لمخاته كې شبنم پروت ستا په لمن كې
 مروارید دې پرمخ برېښي كه سنبل بیا په گلشن كې
 دامنمه چي قدرت بنكلا ده ستا په نصیب كړي
 د عطرونو پېرزوینه چي وتا ته حبیب كړي
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن كې
 كاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن كې
 د سهار بنه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار كې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر كار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هره ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 ټول عنيت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرګونو و تېغرونو لخوا د افغان د کلي کوره
 نوردې بس سي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
 او بڼکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
 جهالت دي رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرګيه
 نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرګيه
 جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
 خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرګيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
 ييا ظالم دي پراولس جاهل دننم وي

ټول منم په چي د زور جواب به زور وي
 مرامون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
 خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
 جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
 د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جاړسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دئ
 څوک چې علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي څومره زور ده په تـوان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 ښوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چې ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه تالو كي ستا لمن ته
غم به ليږي رانه ولاړي ستا په غېږ كي
هله بيا به زړه در توپ كړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غموننه ليږي ليږي
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان لسه بغلونو نه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت كي
بنسه وعظوننه به كېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلي په هر كور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـښـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـري کـي
تاکتيکونـه ايشـپـري پـه بـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لانـده تولـه يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي كې مخكه سره زموږ پر شپه سوه
تاريكي د هري لوري پر خپره سوه
لاره وركه هر څوك مخ پر بېديا سو
كلي كور كي د تونبي پر سرد عوه سوه

د خروش ډكي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه كي رينبي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه تنه نه لوېدلنه
خبر ولاړي تكي بيا را اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مشال دئ
د ژوندون اخير زوال نري شمال دئ
ټول نيمگري تلابونه به ماتېږي
امانزيه د توبې كمي محال دئ

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلې دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلای
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزیه پردی زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردئ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بڼې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلونہ
د غزاو سستا یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپری
دوست دہن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د دہن من زہ وسلہ وہ
د نفاق بنہ وسیلہ وہ
د افغان پکر کر جگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نہن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نہن وژلی
سستا زرغون چمن سواغلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که پره سبباته
بیا ژوندي که پره ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادی سکه وروره
ننگر هارد خپلی موره
در پیه ییاد که دورانونه

پینتانه تپول سره ورونه
یوه ژبه که هودونه

تپول کپری ییود زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانه ته نیمروزه
دمزاره ته رگرډېزه
دلغمان ته رچلرېزه
ستا و طندن دی ستا هډونه

زموږ خا وړه پینه تونخوا ده
پېښور که وازه خواده

لــر او بــر تــر ټــول یــو هـ خــو ا د ه
بــس کــه ډــر ســو ه ســتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـول وپـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـه يـه تـبـاهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه انـد بـنـو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـر اولـس و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفق پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قــربــان ســتــا تر بڼا يــست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼــي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مېنــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېمه مگر خېدممه
 هر ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 د ميوو دي منته بېار يېم
 سيال يې نسته پېر نښې كې
 شنه باغونه شنه بې اغچې دي
 بې مثالې ده دي ميوې دي
 بې كلی كور وې د زمريانو
 تفریگه اهد جنگي لالانو
 د افغانان د لښكريانو
 ارامگه اهد زرغونې تنه
 ستالمه نن انتخواب سوله
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 نن دي ويېنم خوار او زاري يې
 تېرې تېرې پېر پېر سوي
 نه جرگه پېر د ميوو رويس خان سته
 نه لښكريان د احمد خان سته
 ستاد بېكلي غره پېر سر كې
 د پښتون د كور پېر ور كې

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سرسوي یو لسه توانسه
 سررا پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې سادي سې

زما روح یی زما تانی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا په غېر کې ارغنداب دئ
نوم یې تللی په بنایست کې چې شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ یې په یوروپ کې
زړه زهیر سې په مغزونو کې عذاب دئ
کله گورم شین زرغون راتمه سمسور سې
کله ویی نم کنډوالې زړه مې بېتاب دئ
هره ورځ سوي نیارې دیتیمانو
د اصیل افغان زړه گوی باندي کېتاب دئ
د کوڅو کنډې کېرې چې رایجاد کړم
امانزی ډېر گروم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلې

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولې

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لرمنه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولي په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوري کرې پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په ښه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمورډ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سړي سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غوړېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلی مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رڼا سسي
 د وحشت طلسم مات بېرته سببا سسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خوا سسي
 لاس په لاس چي ټوله څلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دښمن سره جلا سسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هه خوا سسي
 د پرديود ياري نه پرهبزو كره
 مستقبل كې به فکرونه په غوغا سسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كره
 عقل واچوه په كار چي زړه شفا سسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دوا سسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سسي بې زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سسي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلې
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامې لورې کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـوـل پښخه کسه خوشحال دي بنگلـوـتـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـوـتـه
کـرې شپه ډېر سرگردان وي په چرتـوـکـي
چې د غلا پلان تـرې پردي تونـوـتـه

درته گـوـرم چې وړانـېـرې زمـا وـطـنـه
هـر هـر وړخ به زخمـي کېـرې زمـا وـطـنـه
د نفاق ميوې چې کـوـر پـه کـوـر خـه وي
خداي خبر چې به رځـېـرې زمـا وـطـنـه

خوک چې پوه نشي په زيـان د خپل تـوـلي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـوـلي
دروازې به تـکـوي تـل د پـرديـو
نه به ويني تـوـل نقصان د خپل تـوـلي

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سسته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه تکی
توان په توان باندي ماتېري په هر شه کي
د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
د پردو نه زه زه ردار سوزه یې وینم
د وروري لباس په تنه خنډې خبري
خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوي
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گڼوان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تاون ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړې هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مې غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته وړم بلاته
که ښه نیت ياب بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يو دي فکر او خيال ترې سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمورډ خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
 څه چي زړه مونه غوښتله زمورډ مله سول
 خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
 پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
 که د عقل او منطق سي لار د فکر
 پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
 ځکه وي پر دغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
 په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
 خبره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
 د سپين گل پاني رږبېږي زما وطنه

بيبا بيه چييري ماما توم ده هوس تنده
پروقرار دي تپري کپري زمما وطنه

دهلمند خپي مورو وورخ پوه ورخ بييد پري
د ترنگ شونډي سسپري رامعلوم پري
ارغسانه غبردي تشه د زمريانو
ارغدا بيه دشملې غملي دي لوبري

د خوبني کاسه نسکوره سوه پوه زړه کي
درنډاپوه تاريخه پوه هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کپري تبول د بل پوه اجازه کي

خپل د خانه بي خبر پوه نام پښتون دي
د پردو پوه جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پورا غلبي
لاره ورکه هر سهار ماښام مجنون دي

بنکلي پغلبي سترگي سري پوه ژر پدو سوي
افغاني شملي پرسر پوه خپدو سوي
هر خه گورم چي دخپله لاسه کپري
پښتنې هيلي مويي پوه کپدو سوي

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
دارالامان قصرو وچا را یې پرې سو

خدا یې ته پر دې وړانګارو غضب وکړې
ښکلی قصرو کنډواله څرې څرې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
د قلم په ژبه لیکم چې عیني سي
لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مختنه نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کره خپله
خان اوچت کره تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د ننه علم سې خاوند ننه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفرم
س یاحت و مراکو و کوی پی په چکروم
بنایسته کلی بنیارونه په ساحل کی
بنی م یی زره ته نه لویدله په خبروم
تول بنیارونه حصار سوی په قلعه کی
ش او خوا جگ د بوالونه په نظروم
د بنی منانو تل حملی پی پردوی کولی
زه د دې خاوری تاریخ نه خه خبروم
په ساتنه کی د خپل اولس یولاس وه
هر سړی ویل چ یی زه د وطن سپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چ یی په تول ژوند ارمان په سروم

ناروی ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخا ب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداي شـاهـد دئ چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلي پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلي څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـري بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلي دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـدې بـه يـي گـو مـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلي حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـي بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـد وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دي خدای در کړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دي غم شریک ییم دنور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گستا

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تړول ویر کړی د وپېرې
 پیر خپل ولولیس می زړه رپېرې
 تړول زنگ او ات غم کی غمېرې
 افغان ولولیس اور کی کړېرې
 خالق ته فضل پرو کړې خه پېرې

دیکش نیې ورځی سهار وو
 د حوت د میاشتی نوبه سار وو
 په کلی کی کور کی پسر وو
 تود په مرگونو کی بازار وو
 شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېرې

په خبر تړول ه کندهار سو
 د هرا افغان پزره پرهار سو
 د شهیدانو جوړناتار سو
 ارمغان ارمغان رات ته تیار سو
 د مؤمنانو شهادت می نه هېرېرې

امریکیان ورځی هر کور ته
 په نیمه شپه کی دوی لور ته
 د سرو مرمیو شورشور ماشور ته

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرموښت لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د ښو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بڼه څېږي

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونیانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر کوم دوی بڼه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا تاتوره زړه سوه ننه ځلېږي
د شملې غمې لوېدلې که به لویږي
د نیکونو نام نښان سپره په دوږو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سيلا بونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سيلا بونه سي
زمور به نيمه خوا تـ وړ ارمانونه سي

غـ واري دبنـ منان منگـ وړي بنـ خي كـ پري
چـ وړ به ذخيـ وړي ټولـ هـ كانونـ هـ سي

كـ وړ پـ هـ كـ وړ به شـ ين وي د نـ فـ اق مـ رض
زړو كـ ي به زخـ مونـ هـ پـ هـ ارونـ هـ سي

بـ يـ ا بـ ه پـ سـ رلي كـ ي گـ لان مـ وړ وړ وړ وړ
هـ ر خـ ا ي بـ ه تـ رينـ گـ لي او اـ زونـ هـ سي

نـ ه بـ ه وي رـ اسـ تي او صـ دا قـ ت مـ نـ خ كـ ي
وړ كـ بـ ه و طـ نـ پـ ا ل سـ م تـ ا ر يـ خـ و نـ هـ سي

د افغان باتـ وړه خـ ا وړه كـ ه سـ تـ م كـ ي سـ و ه
لـ و تـ بـ ه د ي جـ گ غـ ر و نـ ه او باغـ و نـ ه سي

شـ پـ ي بـ ه تـ ر سـ هـ ا ر ه مـ ا تـ مـ و نـ ه وړ وړ
جـ وړ بـ ه ا مـ ا نـ ز ي تـ ه ز نـ د ا نـ و نـ ه سي

٢٢ هلي ٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايسته معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچوس سره بيده وه
پتيرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نوراو بنځي ماشومان لژند په وينو
خواروليس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپړنور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اوربل سوي وو پرمرو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخي و جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بنه پوهېرم چې کرار کرار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه تېولي ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بنایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای به روانېرې
که د تېبي غارګی سوه در په غارپه
خدای خبر چې هلته څه به راپېنېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر سوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو یـــــــو د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واری پـــــــر سر د غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــریـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــریـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــو ی
 خان دې بایله پـــــــه ټولنه کـــــــي فقیر ســـــــو ی
 سردی کنبسته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــېرې
 عام وژنه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــېرې
 چـــــــي خوش حال یـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبینـــــــو
 نه دې دین نـــــــه دې دنیا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېونیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــې
 درنه ورک بـــــــه نوم نبنان او بـــــــې پرده ســـــــې
 امانتیه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــو ی دې
 خو ژوندی دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنځو ځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سووي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېرته د مورو غره سوو
 په لس هاوو مو تران پرله پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او که په ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوبدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل به مو خو لې سره خپلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بنو خوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو خوانان شهيد سول کانتينر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاريخه وه چي مور راغلو وشو برغان ته
 کندي وخته ايستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کي چي نفس لاهم ژوندي وي
 بي دريغه د گولي باندي شپي وي
 يوه کنده چي شپېرزه مته کېږي
 د ليلې د بخت کي خوانان هلته بنخېږي
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ کي
 دغه کار وسو کاملاً بي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپېر سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو خو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبسته راسه تنېږي
 د دوسو ستم قوم او دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلا ته ورايله کړه
 دوی چي دېر سترې سومانه وه بيديږي
 خويويويي د مرگ وخوا ته بيول کېږي
 پوه سول ټول چي وژل کېږي بي پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورتته به بېې توانه
دوی په دل ه حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله و سله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
خو یو یو بېه په نوبت کي مړه کېدل ه
شهیدان سوه تر خو پاته یو بشروو
قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشروو
امریکا باعث د تپول وحشی مړگو وه
دېر فلمونه دک د وینو په رنگو وه
اوس چپ سوي ه شیخ بیان نه کوي چاته
په پوهېري امانزی همگوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چاڅه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمې په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفیس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـرې اخلـه امانـزيـه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگناه تللی وم ميله ده د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چیران وم ورت ته تللی
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یې منظر و ته
 رودخانه کسي مرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې اورو ئې وې
 معلومې کاني شكي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي رنځېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته بېه رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دى
د افغان ولس لسه قهره نسا خبر دى
پته پته غمازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پته دده دغه هنر دى
خو لغره بې سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دى
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دى
په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خاتنه دفتري دى

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همتا مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهرا په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورتنه ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه خاخي خو ازاد افغانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 ترڅو نيت دي بشري کار د انسان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کړو هيلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سېي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان سېي
 ستا چي طمع د شغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سرې مرمي چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سېپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرځه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي ځله چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستريا احساس دي ليري کړه له فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
له پېرېو تجربې سوه امانزي ته
د ژوندون ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرننگ مخلوط بنکاري
بنایست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره بنکلي ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی بنکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمېدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سببا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېـږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

د پېري منډي دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بيسره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي- ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلان پپه چونهار سهوه
سحرگاه تولسه بیدار سهوه
تورتم خي پسه تلوسه کسي

د نرگس زړه گهي اوبېرې
چي ششمال کمکي چلېرې
وينم در پسه دردانه کسي

تسرام معلومېرې
دکسه خوله د خندا کېرې
شمين سهار پسه ازانگه کسي

د حکمت ششباب ته گوره
سوپي داله کومه لوري
د گلونه وپسه کاسه کسي

د لمرو روانگي بنېرې
زرونه ته ول پسه هوسېرې
عندليب پسه ترانه کسي

د غسه خومره ستر قوت دئ
تمثيل تولسه د قدرت دئ
د اسحق پسه عقیده کسي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
 فکړو بد شاعرانو په هنریریم
 امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کې زه بېشکه بخت وریم
 گاهې بېکلي باغچه کې کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریم
 ازادي د گران وطن ته هوسېم
 امانزی داسې شپو ته منتظریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
 پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشیتیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهی د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقیقت ویل تر څه وي لکه زهر
 مېرغه ئې د خوښیو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوی دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
 پوهان وایي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به ویني خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره که زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لږ څه د خدایه وېرېږه
 پښېمانی ته امانزیه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصودونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
نام نهاده شاعرونه ساختگي دیموکراسي ده
خه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**